

Dopisy z Větrného Žlebu

Následující přepsané dopisy byly vyzvednuty z truhlice nalezené na počátku třetího věku v jedné samotské budově, která lehla popelem. Jejich adresát však v tomto domě nežil a neví se ani, jak dlouho rodina tuto truhlici vlastnila. Dopisy ale dle všeho vznikly za vlády jarla Elgryra Nedbalého, který v druhém věku vládl Větrnému Žlebu a o němž se dochovalo jen velmi málo záznamů.

ůj nejdražší Thessalonie,

doufám, že k tobě tento dopis dorazí a že tě vůbec zastihne. Je stále těžší sehnat ve městě papír, ale stále mám nějaké zbytky, co mi poslali městští výběřčí daní. Doufám, že ti nebude vadit domovní vyúčtování na druhé straně.

Ve Větrném Žlebu je chlad jako vždycky, ale to není nic v porovnání s mrazivým srdcem jeho krále. Z paláce dennodenně stoupá kouř a je slyšet veselí a my tu přitom máme dřevo a uhlí stěží na zahřátí rukou. Bojím se o malé, ale jsou tak stateční, protože nikdy jiný život nepoznali. Mluvíme o tobě každý den a doufáme, že tě uvidíme již brzy.

Tvá,
Reylie

rahý Thessalonie,

tvá poslední zpráva dorazila v pořádku, ale slíbené zlato uvnitř už ne. Když jsem se o tom zmínila před kurýrkou, pokrčila rameny a bez dalších slov odešla. I když nám tvá slova přinášejí všem radost, tak bych být tebou téhle konkrétní ženě již nedůvěřovala.

Lidé ve městě začínají být dlouhotrvající zimou a tichem otupělí. Hladovíme a nedbalý se ani neukázal, nepromluvil, prostě nic, čím by svému lidu ulehčil. Jeho mág se prý v nočních hodinách procházel po městě a navštěvoval domy. Viděla jsem, jak na jedny dveře kreslí nějaký ohavný symbol - zdálo se, že z něj kapala krev, než zmizel jako písek ve větru. Dalšího dne již nedýchal nikdo, kdo tam bydlel. Jednu mou známou, která uklízí jako služebná, pak poslali ten dům uklidit. Mluvila tu přede mnou a před dětmi o těch nejhrůzostrašnějších věcech, ale raději tě ušetřím detailů.

Nejhorší na tom všem je, že ten dům král podporoval. Pokud je tohle schopný udělat svým přátelům, co asi čeká nás ostatní?

Ale nenech se tím zbytečně znepokojovat a vyrušovat od důležitějších věcí. Všichni víme, že děláš vše, co je v tvých silách, abys nás odsud dostal, a modlíme se za tvůj úspěch a rychlý návrat.

S láskou,
Reylie

Následující dopis byl naškrábán na kus látky něčím, co připomíná uhlí.

Thessa...,

doufám, že ses nakonec nepokoušel o... [nečitelné] ...snaha je důležitá, ale naše utrpení musí zůstat... [nečitelné] ...odveta může být rychlá a děsivá. Pokud ti na mně již nezáleží, mysl alespoň na své... [nečitelné] Stejně tě miluji, R

rahý Thesalonie,

týdny ubíhají a za tu dobu ses nám ze Samoty vůbec neozval. Řekla jsem dětem, že máš prostě moc práce, ale je pro mě stále těžší vymýšlet nové výmluvy. Jestli už nám dál nemůžeš posílat peníze (chápu, že snažit se do města propašovat cokoli cenného je marná snaha), tak nám dej alespoň vědět, že stále žiješ a že usiluješ o svobodu Větrného Žlebu.

A co se týče té věci, kterou jsi zmínil předtím - nemusíš si dělat starosti. Se vším tím nedostatkem jídla už pro mě není až tak důležitá.

Navždy tvá,
Reylie

ůj nejdražší,

jsme moc rádi, že jsi nám opět napsal. Prosím odpusť mi tu nabubřelost hladovějící mysli. Snědli jsme už všechny zásoby jídla ve sklepě, i když jsme si dopřávali jen ty nejmenší přídělky. Vidím, jak tváře malých hubnou a mé srdce pláče za ně. Tak či tak, jsou opravdu stateční. Mám pocit, že se o mě starají víc, než já o ně.

Prosím, přijed' domů. Chtěla bych zas jednou vidět tvou tvář.

- R

Tati,

máma mi řekla, ať ti napíšu, že tě milujeme a že nám chybíš. Máma je teď hodně unavená, ale má hodně návštěvníků, takže jsme hodní a pomáháme jí.

S láskou,
Stesl a Šapl

hessalonie,

už nemám moc času. Město konečně povolilo. Brány paláce nás už nezadrží. Za chvíli začne zteč. Shromáždila jsem všechny, kdo ještě mají vůli žít, a pokusíme se vztít štěstí do vlastních rukou. Doufám, že tě tam na druhé straně někde uvidíme. Modli se za nás, jako jsme se my modlili za tebe.

Tvá Reylie